

Underretning skal i første række ske, når der indtræder hindringer for selve fuldbyrdelsen, jf. *stk. 1, nr. 1-4*. I disse tilfælde skal underretningen efter *stk. 2, 1. pkt.*, ske skriftligt.

For det første skal anklagemyndigheden eller retten efter *stk. 1, nr. 1*, underrette den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, hvis fuldbyrdelsen afvises i medfør af de foreslåede foranstående bestemmelser. Underretning om afslag skal ledsages af en begrundelse. Som nævnt i afsnit II, pkt. 3.3.1., i lovforslagets almindelige bemærkninger vil det være Justitsministeriet eller retten, der træffer beslutning om at afvise at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse.

For det andet skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes efter *stk. 1, nr. 2*, hvis det er praktisk uladsiggjort at fuldbyrde kendelsen, fordi det bevismateriale kendelsen vedrører, ikke kan findes.

For det tredje skal udstedelsesstatens myndigheder underrettes, både i forbindelse med at der træffes beslutning om at udsætte sagen, og når udsættelsesgrunden ophører, jf. *stk. 1, nr. 3 og 4*. Underretning om udsættelse skal ledsages af en begrundelse.

Derudover skal underretning ske, når fuldbyrdelsen er gennemført, men hvor der under gennemførelsen er opstået forhold, der nødvendiggør inddragelse af udstedelsesstatens myndigheder, jf. *stk. 1, nr. 5-7*. Denne underretning er ikke underlagt formkrav, men udstedelsesstaten kan forlange en skriftlig bekræftelse, jf. *stk. 2*.

Underretning skal således ske i overensstemmelse med *stk. 1, nr. 5*, hvis anklagemyndigheden i forbindelse med fuldbyrdelsen af en bevissikringskendelse finder, at der kan være behov for yderligere efterforskning, der ikke var forudsat ved begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da kendelsen blev udstedt. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 13 c i loven, hvorefter fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse som udgangspunkt kun skal tage sigte på fremskaffelse af det bevismateriale, som udtrykkeligt er anført i kendelsen.

Der skal endvidere ske underretning, hvis der er gået procedurefejl under fuldbyrdelsen, jf. *stk. 1, nr. 6*. Denne underretning skal ses i lyset af reglerne om erstatning og om refusion, jf. lovforslagets § 1, nr. 9 og 10, samt bemærkninger hertil.

Endelig skal der ske underretning, hvis iagttagelse af særlige formkrav eller procedurer, der er ønsket af udstedelsesmyndigheden, ikke kan imødekommes, jf. *stk. 1, nr. 7*. Bestemmelsen vedrører anmodninger om

iagttagelse af særlige formkrav og procedurer efter den foreslåede § 53 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 23, og bemærkningerne hertil.

Ud over de anførte grunde til underretning fremgår det af rammeafgørelsens artikel 18, stk. 4, at den judicielle myndighed i udstedelsesstaten skal underrettes, hvis der iværksættes retsmidler mod en afgørelse om fuldbyrdelse af en bevissikringskendelse, herunder om de grunde, hvorpå retsmidlet støttes, således at udstedelsesstatens myndigheder kan fremlægge de anbringender, den finder nødvendige. Myndighederne i udstedelsesstaten skal endvidere orienteres om udfaldet af retsmidlet.

Lovforslaget indebærer, at reglerne i retsplejeloven om kære finder tilsvarende anvendelse på rettens afgørelse om fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, jf. den nugældende lovs § 50, stk. 2, samt forslaget til § 13 d, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Efter den nugældende lovs § 51 skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes, hvis rettens afgørelse kæres, herunder også om grundlaget for kæremålet, således at myndighederne i udstedelsesstaten kan fremkomme med eventuelle bemærkninger. Denne regel vil tillige finde anvendelse ved fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser.

Der henvises endvidere til afsnit II, pkt. 3.3.2, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 og 10 (§§ 14 og 15)

Ændringerne medfører, at reglerne om refusion af erstatningsbeløb i §§ 14 og 15 i den nugældende lov også finder anvendelse på erstatning udbetalt i anledning af uberettigede strafprocessuelle tvangsindgreb, foretaget på baggrund af en europæisk bevissikringskendelse. Der henvises om de nugældende bestemmelser til afsnit II, pkt. 3.3.5., i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse tilsigter ikke ændringer i anvendelsesområdet for reglerne om erstatning i retsplejelovens kapitel 93 a. Det vil være anklagemyndigheden, der forudsættes at forestå opkrævning af beløb i udstedelsesstaten, ligesom anklagemyndigheden skal anvise refusion i den omvendte situation.

Til nr. 11 (ændring af overskriften til tredje afsnit)

Efter lovforslaget vil lovens anvendelsesområde blive udvidet til også at regulere fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser om idømmelse af fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

I lovens tredje afsnit, som omhandler fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf, indsættes et kapitel 6 a om fuldbyrdelse af afgørelser om fængselsstraf eller an-